

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUNDS FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

34. AARG.

30. Oktober 1918.

Nr. 18.

En Kvindes Værk.

Der døde for nylig en Kvinde, hvis Navn og Gerning fortjener at kendes i de Kredse, hvor „Kvinden og Samfundet“ har sine Læsere, *Ludi Petersen*, født *Dodt*, Fruen paa *Købmandshvile*.

Paa Skansebakken mellem *Hørsholm* og *Rungsted* byggede sidst i Halvfemserne i forrige Aarhundrede Papirhandler *Louis Petersen* sit store hvide Sommerhus, som han kaldte „*Købmandshvile*“, og hvor han i en Række af Aar indtil sin Død 1905 hvilede ud efter Dagens travle Gerning i et inderlig gensidigt Samvær med sin Hustru.

Først i en moden Alder havde de fundet hinanden, og forskellige Forudsætninger end de to bragte hver fra sin Side ind i deres fremtidige Samliv, kan vanskelig tænkes, idet hun var udgaaet fra en Officers- og Præsteslægt, han fra en Købmandsslægt. Men ét havde de tilfælles: deres dybe Respekt for Livets aandelige Værdier, og denne Følelse blev Smeltediglen, hvori deres Modsætninger udlignedes, til der af den udgik et Fællesskab, som efter hans Død satte den herligste Frugt.

Ludi Petersen var opvokset i trange Kaar og maatte allerede i sit 17de Aar tage ud blandt fremmede for at tjene sit Brød. Hun var udgaaet fra *N. Zahles Skole*, blev først Lærerinde for Digteren *Carl Plougs* Børn, og kom i Efteråret 1872 til mine Forældres

Hjem i *Lyngby*, hvor min og mine to Søstres Undervisning gennem 12 Aar blev hende betroet. Hun har skrevet om disse 12 Aar i et Digt til mine Forældre disse Verslinier:

„I tolv Aar intet Vindpust koldt
Mod hendes Sind er ført,
Og Sjælens Vinge har beholdt
Sit fine Støv urørt.“

Allerede Aaret efter traf hun den Mand, som skulde slaa Døren op for hende ind til en Livsgerning saa rig, som næppe nogen Kvinde har efterladt sig den. Hun blev en meget velhavende Mands Hustru, og hun indtog denne Stilling med en Naturlighed og Værdighed, som havde hun hele sit Liv levet under lignende Forhold, hun var i enhver Henseende Mønstreret paa en gæstfri og aandslivlig Værtinde.

Allerede før *Louis Petersen* lærte sin Hustru at kende, havde han fattet den Beslutning, at den Formue, han havde tjent gennem et arbejdsomt og nøjsomt Købmandsliv, skulde bruges til at rejse en Højskole for unge Handelsmænd, naar de lige havde afsluttet deres Lærlingetid. Stærkt greben, som han altid selv havde været af Højskoletanken, ønskede han, at dens Principer ogsaa maatte komme Handelsstanden til Gode. Men han mente, det maatte ske ved en særlig efter Handels-

standens Krav og Forhold afpasset Højskoleundervisning. Der skulde derfor undervises i enkelte kommercielle Fag, Bogholderi, Maskinskrivning o. l. samt i to Sprog, Sang og Legemsøvelse, men Hovedvægten skulde lægges paa ved Foredrag over historiske, almenmenneskelige og etiske Emner at højne de unge Handelsmænds Kulturtrin og udvide deres aandelige Synskreds. Denne Tanke meddelte han straks sin Hustru, og hun lovede ham, at hun, naar Øjeblikket var inde til at virkeliggøre den, vilde hellige den alle sine Evner og Kræfter. Hun erklærede, at hun intet vilde eje og efterlade sig, men hvis han døde først, leve af en passende aarlig Rente, som han kunde fastsætte for hende, saaledes at Kapitalen blev Højskolens.

Louis Petersen oplevede ikke selv at se sin Tanke ført ud i Livet, men hun tog den efter ham som den kosteligste Arv, han kunde skænke hende.

I Eftersommeren 1905 bukkede han under for en Hjertesygdom, som i hans sidste Aar havde gjort ham til en syg Mand og hende til hans utrættelige Plejerske. Hermed begyndte det tredie og betydeligste Afsnit af hendes Liv. Efter først at have lagt sine Evner for Dagen som Pædagog, derefter som Hustru, fik hun nu Lov til paa Højskolemoderens Plads at forene begge disse Egenskaber. D. 5. Okt. 1905 aabnede hun Handelshøjskolen paa „*Købmandshvile*“.